

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Philippo suo breuis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

plura arma / quae leges valerent. Nequicia Clodij conseruatore patriae expulsi Marci
cum Tullium Ciceronem: quem postea gloriam solitum accepimus: se Italia huius
meritis in patriam reportatum. Quae plures praeterea historiae memorant summos ac
clarissimos viros similem exitum sortitos. Sed hos quatuor tantum retuli: ne mireris
causam tuam: cum videas tot patriae conseruatores / tanta stirum meritorum praes
mia reportasse: quibus licet neque fama hominum / neque gestarum rerum gloria par
excitasse: eandem tamen ingratitudinis fortem perpelessis / parem quoque laudem una
in re tibi & tuis posteris peperisti. Hoc enim tuis meritis ad sempiternam hominum
famam censeo ascribendum: quod cum praesentibus quid aduersus te statueret: obtem
perare tamen magistratus imperio satius duxisti: quam aut oblitescere / aut aliqua ex par
terem publicam conturbare. Cum enim (ut plures ferunt) potuisses vel armis /
vel fauore populi vim paratam propellere: rectius esse putasti / accipe quam propul
sare iniuriam. Et quoniam tales motus nequaquam eos quos nonnulli sibi proponunt
exitus sortuntur: more superiorum quos retuli / consulens quieti patriae / & civium tran
quillitati: prudenti consilio passus es potius hanc repentinam procellam in te tuis
omnes solos descendere / quam quemptam excitare tumultum / quo ciuitas in aliquo gra
uius discrimen posset adduci. Quo uno facto non solum nostrorum / sed praesentium
quoque hominum gloriam coequalisti. Quid enim laudabilius / quid saluti hominum ac
commodatius: quam velle periclitari solum / ut ceteri ab imminente tempestate periculo
saluarentur? Ea unica est virtus quae alias omnes exuperat: consulere communi ocio &
patriae hoc boni viri & praestantis ciuis officium / publicum bonum anteponeere pri
uato. Hoc acceptissimum patrocinium: se unum pro patriae salute occumbere malle /
quam multos perire. Hac duce virtute tuum plures aliae creuerunt: tum vero maxime ro
mana res publica rerum potita est. Praeclarissimarum ergo virtutum praesidio septum
non succensere / sed gratulari te potius fortiter deceat: quae illa exerceo excitauit
atque in illud certamen eduxit / quod tibi summam laudem preberet / & gratiam semper
nam. Quae quidem duae res cum viris bonis sint maxime appetendae: virtutis enim ex
sunt praemia: fructus bonis tuis tranquillo ac pacato animo vitens: atque ubique sus
censu patriam tibi dignitatem / tibi rem publicam esse putes: & quidem eo melio
rem / quo diuturnior ac firmiter sit futura. Vale. & parce verbositate meae: quae a
magna mea erga te beniuolentia profecta est. Rome.

Poggius florentinus Philippo suo S.D.P.

Et verbis tecum / & postmodum litteris egi: ut velles esse nobis consultor atque
adiutor in causa Angeli de Genezano / ut fiat ciuis: cum ea conditione de qua tes
cum locutus sum. Verum adhuc neque tentatum / neque actum est: quia nequaquam tibi
bi / aut Serpaulo visum est tempus id poscere. Nunc constituit rem aggredi: si ac
cedat ad tuum & aliorum consilium. Quamquam quidem nunc commode posse fieri
ri dicant. Ideo te rogo: ut estimes non Angeli / sed meum negotium agi. Huic enim
cupio satisfacere propter eius in me beniuolentiam. Suscipias hanc rem oro: & nos
consilio atque auxilio adiutura. Multa potes non solum scribendo / componendoque
hoc decretum: sed & firmando. Serpaulus tecum loquetur hac de re: duo estis
huiusmodi rerum peritissimi / quos nihil potest fugere. Cura igitur ut intelligam
tuam operam Angelo plurimum profuisse: quod erit mihi gratissimum. Vale.
Rome.

Poggius florentinus Albertho suo S.D.P.

Tantum abest mihi Alberthe / ut grauer feram quae a te scribuntur: ut etiam
maximas tibi & habeam & debeam gratias: quod me pro tua in me beniuolentia &
charitate admonere voluisti eorum / in quibus me aberrasse in meis litteris tibi
tratus es. Non enim sum is qui tantum meis viribus confidam: ut non aliorum quos

Patria Cof
mi.

Excusato
ria suscipis,